

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 11 czerwca 2014r.

Sąd Rejonowy w Koszalinie V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Bożena Korpalska

Protokolant protokolant Joanna Dunder

po rozpoznaniu w dniu 04 czerwca 2014r. w Koszalinie

na rozprawie

sprawy z powództwa [REDAKCE]

**przeciwko Zakładowi Wodociągowo- Kanalizacyjnemu spółce z ograniczoną
odpowiedzialnością w Unieściu**

o ustalenie

I. oddala powództwo;

**II. zasądza od powoda [REDAKCE] na rzecz pozwanego Zakładu
Wodociągowo- Kanalizacyjnego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Unieściu
kwotę 1.500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) tytułem kosztów procesu.**

**Na oryginalne właściwe podpisy
za zgodność
KIEROWNIK SEKRETARIATU**

UZASADNIENIE

Powód [REDAKTOWANO] domagał się - w pozwie skierowanym przeciwko pozwanemu Zakładowi Wodociągowo - Kanalizacyjnemu spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Unieściu - ustalenia w trybie art. 189 k.p.c., że należący do niego budynek mieszkalno – usługowy, położony w [REDAKTOWANO] generuje wyłącznie ścieki bytowe w rozumieniu art. 2 ust. 9 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, a zatem koszt zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków winien być rozliczany według taryfy dla wody i ścieków do celów bytowych. Zakwestionował zaliczenie go do taryfowej grupy odbiorców usług pozwanego tzw. W2 i S2. Uznał, iż wyodrębnienie przez pozwanego z mieszkańców i instytucji w Gminie Mielno taryfowej kategorii odbiorców W2 i S2 zostało dokonane bez podstawy prawnej.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości. Zarzucił, iż powód żąda w istocie ustalenia faktu, a powoływany przez niego art. 189 k.p.c. umożliwia jedynie dochodzenie ustalenia istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego. Pozwany podniósł, że budynek należący do powoda spełnia zarówno funkcje mieszkalne, jak i powód prowadzi w nim działalność gospodarczą, obejmującą działalność gastronomiczną oraz wynajem pokoi turystom. Z tych względów ścieki odprowadzane przez powoda nie spełniają przesłanek z definicji ustawowej ścieków bytowych. Ponadto wskazał, że kryterium przyporządkowania danego odbiorcy do grupy taryfowej W2 w okresie lipiec-sierpień danego roku jest przekroczenie przez niego w tych dwóch miesiącach średniomiesięcznego poboru wody z okresu od stycznia do 30 czerwca, jak ma to miejsce w przypadku powoda. Powód prawidłowo nie został zaliczony do grupy taryfowej odbiorców W1 i S1, bowiem nie spełnia przewidzianych dla nich kryteriów.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód jest właścicielem budynku mieszkalno – usługowego, położonego w [REDAKTOWANO]. W budynku tym poza częścią mieszkalną znajduje się wydzielona część usługowa, w której prowadzona jest działalność gospodarcza polegająca na świadczeniu usług gastronomicznych - Bar [REDAKTOWANO] oraz

świadczone są usługi związane z zakwaterowaniem osób. Powód nie dokonał rozdzielania odprowadzanych z budynku ścieków na bytowe, powstające w jego gospodarstwie domowym, a odprowadzane z części mieszkalnej budynku oraz na przemysłowe, generowane przez lokale gastronomiczne, poprzez opomiarowanie ich dodatkowym wodomierzem. Wobec braku w budynku urządzeń pomiarowych ścieków, ścieki liczone są według ilości dostarczanej wody

(dowód: wydruki z ewidencji działalności gospodarczej - k. 62-66, bezsporne).

Pozwany utworzył dwie grupy taryfowe odbiorców świadczonych przez niego usług. Do pierwszej grupy S1 zaliczył dostawców ścieków bytowych, a do drugiej S2 dostawców ścieków komunalnych i przemysłowych. Kryterium przyporządkowania danego podmiotu do grupy taryfowej W2 w okresie lipiec-sierpień danego roku jest przekroczenie przez niego w tych dwóch miesiącach średniomiesięcznego poboru wody z okresu od stycznia do 30 czerwca. Obowiązujące odmienne taryfy dla grup taryfowych W1 i W2 mają charakter sezonowy. Powód zaliczony został przez pozwanego do grup taryfowych S2 i W2, co wiąże się z nałożeniem na niego obowiązku ponoszenia wyższych opłat za dostarczanie wody i odprowadzanie nieczystości, wobec zakwalifikowania powoda jako dostawcy ścieków zarówno bytowych, jak i przemysłowych.

Uchwałą Nr XXXII/346/12 Rady Gminy Mielno z dnia 29 listopada 2012r. zatwierdzone zostały taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzenie ścieków wnioskowane przez Zakład Wodociągowo - Kanalizacyjny spółkę z o.o. w Unieściu na rok 2013

(dowód: pismo powoda z 27.08.2012r. - k. 7-9, pismo pozwanego z 20.09.2012r. - k. 10, pismo powoda z 20.10.2012r. - 21-22, pismo powoda do Rady Gminy Mielno - k. 23-24, pismo pozwanego - k. 25, taryfy za wodę i ścieki za 2012r. - k. 26, uchwała Rady Gminy Mielno z dnia 29.11.2012r. - k. 27, pismo pozwanego do UOKiK z 4.07.2012r. - k. 71-76).

Powód uiszcza opłaty za wodę i ścieki według taryfy S1 i W1, mimo zakwalifikowania go do kategorii S2 i W2 oraz doręczenia wystawionych zgodnie z tą taryfą faktur. Wobec powyższego powstało zadłużenie powoda u pozwanego w kwocie 5.191,02 zł

(dowód: faktury VAT i dowody wpłaty - k. 11- 20, pismo pozwanego - k. 28, pismo powoda - 29).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód w istocie domaga się ustalenia, że nieprawidłowo zaliczono go do taryfowej grupy odbiorców usług pozwanego, bowiem winien zostać zaliczony do kategorii S1 i W1, a nie do S2 i W2, jak zakwalifikował go pozwany. Przyjąć zatem należy, iż powód ma interes prawny w ustaleniu na podstawie art. 189 k.p.c., gdyż tak naprawdę powództwo zmierza do wyjaśnienia sytuacji prawnej, w jakiej znalazł się powód.

Pozwany dokonał utworzenia dwóch grup taryfowych odbiorców jego usług oraz ustalenia kryteriów przyporządkowania do tych grup. Pozwany podzielił odprowadzających ścieki na dostawców ścieków bytowych (grupa S1) oraz dostawców ścieków komunalnych i przemysłowych (grupa S2).

Bezsporne w niniejszej sprawie jest, iż powód [REDAKTOWANE] jest właścicielem budynku o charakterze mieszkalno - usługowym w [REDAKTOWANE] który służy mu nie tylko do zaspokajania jego potrzeb mieszkaniowych, ale także do świadczenia usług gastronomicznych i wynajmowania pokoi turystom. Bezsporne pozostaje również, że nie dokonał on rozdziału odprowadzanych z budynku ścieków na bytowe i przemysłowe.

Powód prezentował pogląd, iż należący do niego budynek generuje jedynie ścieki bytowe, gdyż prowadzona przez niego działalność gospodarcza ma charakter małej gastronomii, a ponadto w Gminie Mielno w ogóle nie występują ścieki przemysłowe.

Stanowisko strony powodowej nie zasługuje na akceptację.

Zgodnie z art. 2 ust. 9 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jedn. Dz.U. z 2006r. nr 123, poz. 858 z późn. zm.) - ściekami bytowymi są ścieki z budynków mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego oraz użyteczności publicznej, powstające w wyniku ludzkiego metabolizmu lub funkcjonowania gospodarstw domowych oraz ścieki o zbliżonym składzie pochodzące z tych budynków. Natomiast ścieki należące do grupy S2, to w uproszczeniu wszystkie pozostałe ścieki nie mieszczące się w powyższej definicji (ścieki przemysłowe i mieszane). Przy czym w myśl powołanej ustawy - ściekami przemysłowymi są ścieki powstałe w związku z funkcjonowaniem działalności o charakterze handlowym, przemysłowym, składowym, transportowym

lub usługowym. Ścieki powstające w lokalach usługowych, takich jak: kawiarnie, bary, restauracje, mała gastronomia czy catering, bez względu na ich lokalizację, tj. w wydzielonym budynku lub zajmujące lokale w budynku mieszkalnym, to ścieki przemysłowe.

Podkreślić należy, iż do uznania powoda za dostawcę ścieków z grupy S1 konieczne byłoby wykazanie przez niego, stosownie do zasady wyrażonej w art. 6 k.c., że nieczystości produkowane w należącym do niego budynku powstawały wyłącznie w wyniku ludzkiego metabolizmu lub funkcjonowania gospodarstwa domowego lub były to ścieki o zbliżonym składzie. Ścieki mieszane należą już bowiem do ścieków komunalnych. Jednakże sam powód przyznał, iż prowadzi w przedmiotowym budynku działalność gospodarczą, w tym w szczególności działalność gastronomiczną, a zatem odprowadzanych nieczystości nie można uznać za powstałe wyłącznie w wyniku ludzkiego metabolizmu lub funkcjonowania gospodarstwa domowego. Mają one bowiem odmienny skład oraz wyższe stężenie zanieczyszczeń organicznych takich jak tłuszcze, białka, węglowodany, oleje, jak też zawierają detergenty i inne zanieczyszczenia, nie występujące w ściekach bytowych. Dostawcę mieszaniny ścieków zarówno bytowych, jak i przemysłowych, który nie ma rozdzielonego odprowadzania ścieków obu kategorii i nie jest opomiarowany odrębnym wodomierzem, należy zaliczyć do kategorii dostawców ścieków przemysłowych.

Tym samym uznać należy, iż powód w sposób zasadny zakwalifikowany został do grupy odbiorców usług S2. Z kolei odnośnie przyporządkowania odbiorcy do grupy taryfowej W2, to sam powód przyznał, iż w okresie letnim zużywa wodę w ilości większej, niż w pozostałej części roku, co jednoznacznie przesądza o spełnieniu przez niego kryterium zakwalifikowania do grupy odbiorców usług W2.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego powód nie wykazał, aby przypisano go do niewłaściwej kategorii odbiorców usług pozwanego.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Na rozprawie w dniu 4 czerwca 2014r. powód złożył wniosek o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadka [REDACTED] na

okoliczność kosztów utylizacji śmieci i przesyłu wody w okresie letnim i w pozostałych miesiącach, a także wniosek o zobowiązanie pozwanego do przedstawienia kosztów eksploatacji sieci instalacji wodociągowo-kanalizacyjnej w ciągu całego roku. Sąd oddalił zgłoszone wnioski jako spóźnione i bezprzedmiotowe.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., w myśl zasady odpowiedzialności za wynik sprawy. Określając wysokość kosztów zastępstwa procesowego pozwanego Sąd kierował się treścią § 6 pkt 4 oraz § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych ... (Dz.U. nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).

Na oryginalne właściwe podpisy
za zgodą
KIEROWNIK SEKRETARIATU